

Bruxelles, 24 martie 2023
(OR. en)

7767/23

**Dosar interinstituțional:
2023/0083 (COD)**

**CONSOM 100
MI 234
COMPET 258
SUSTDEV 50
ENV 297
ENER 154
DIGIT 47
CODEC 456
IA 50
IND 142**

NOTĂ DE ÎNȘOȚIRE

Sursă:	Secretara Generală a Comisiei Europene, sub semnătura dnei Martine DEPREZ, Directoare
Data primirii:	23 martie 2023
Destinatar:	Dna Thérèse BLANCHET, Secretară Generală a Consiliului Uniunii Europene
Nr. doc. Csie:	COM(2023) 155 final
Subiect:	Propunere de DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI privind normele comune de promovare a reparării bunurilor și de modificare a Regulamentului (UE) 2017/2394 și a Directivelor (UE) 2019/771 și (UE) 2020/1828

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor documentul COM(2023) 155 final.

Anexă: COM(2023) 155 final

Bruxelles, 22.3.2023
COM(2023) 155 final

2023/0083 (COD)

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

**privind normele comune de promovare a reparării bunurilor și de modificare a
Regulamentului (UE) 2017/2394 și a Directivelor (UE) 2019/771 și (UE) 2020/1828**

(Text cu relevanță pentru SEE)

{SEC(2023) 137 final} - {SWD(2023) 59 final} - {SWD(2023) 60 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

- Motivele și obiectivele propunerii

Prezenta expunere de motive însoțește propunerea de directivă de promovare a reparării bunurilor achiziționate de consumatori și de modificare a Directivei (UE) 2019/771, a Directivei (UE) 2020/1828 și a Regulamentului (UE) 2017/2394. Propunerea respectă prioritatea Comisiei privind tranziția verde, în special Pactul verde european¹ și obiectivul său privind consumul durabil.

De cele mai multe ori, atunci când produsele de consum se defectează, consumatorii nu încearcă să le repara, ci le aruncă prematur, chiar dacă acestea ar putea fi reparate și utilizate mai mult timp. Această situație apare în cadrul garanției legale prevăzute de Directiva privind vânzarea de bunuri (Sale of Goods Directive, SGD)², când consumatorii aleg înlocuirea unui produs în locul reparației, și, în afara garanției legale, când consumatorii sunt descurajați să efectueze reparații din cauza opțiunilor și condițiilor de reparare aflate sub nivelul optim. În acest context, gradul de utilizare a bunurilor recondiționate este, de asemenea, limitat, potențialul ca bunurile să fie reutilizate de diferiți utilizatori rămânând neexploatat.

Eliminarea prematură a bunurilor reparabile achiziționate de consumatori duce la o creștere a cantității de deșeuri și generează emisii de gaze cu efect de seră și o cerere mai mare de resurse valoroase în producția de bunuri noi. Eliminarea prematură a bunurilor reparabile achiziționate de consumatori reprezintă o problemă la nivelul întregii Uniuni pentru o gamă largă de bunuri de consum. Peste două treimi dintre respondenții la consultarea publică (65-74 %) au sprijinit soluții la nivelul UE.

Printre solicitările din cadrul Conferinței privind viitorul Europei³ se numără un apel la dreptul la reparare, în special în Propunerea 5 privind consumul, ambalarea și producția durabile și în Propunerea 11 privind creșterea durabilă și inovarea. Prezenta propunere privind promovarea reparării bunurilor face parte din răspunsul Comisiei la acest apel⁴.

Pentru a promova consumul durabil, prezenta directivă urmărește să sporească gradul de reparare și reutilizare a bunurilor defecte viabile achiziționate de consumatori în cadrul garanției legale și în afara acesteia.

- **Coerența cu dispozițiile existente în domeniul de politică vizat**

Comisia urmărește obiectivul Pactului verde privind consumul durabil într-un mod cuprinzător în diverse inițiative care abordează diferite aspecte ale eliminării premature, atât în ceea ce privește oferta, cât și cererea.

În ceea ce privește oferta, propunerea de Regulament privind proiectarea ecologică a produselor sustenabile (*Ecodesign for Sustainable Products Regulation*, ESPR)⁵ stabilește cadrul pentru potențialul de reparare a produselor în faza de producție, în special în ceea ce privește cerințele de proiectare a produselor și disponibilitatea pieselor de schimb.

¹ COM(2019) 640 final, 11.12.2019.

² JO L 136, 22.5.2019, p. 28.

³ [Conferința privind viitorul Europei, Raport privind rezultatul final, mai 2022](#)

⁴ COM(2022)404 final

⁵ COM(2022) 142 final, 30.3.2022.

În ceea ce privește cererea, propunerea de Directivă privind consolidarea rolului consumatorilor în vederea tranziției verzi (*Empowering consumers for the green transition*, ECGT)⁶ prevede o mai bună informare cu privire la durabilitatea și potențialul de reparare a bunurilor la punctul de vânzare. Acest lucru le permite consumatorilor să ia decizii de cumpărare durabile.

În temeiul propunerii de regulament privind normele armonizate referitoare la accesul echitabil la date și la utilizarea acestora (Legea privind datele), utilizatorii de produse conectate au acces la datele pe care le generează în timpul utilizării lor și au dreptul de a furniza astfel de date unei părți terțe la alegere. Un astfel de acces la date va fi relevant pentru reparatorii independenți.

În cazul în care un produs se defectează în etapa postvânzare, SGD le oferă consumatorilor măsuri corective împotriva vânzătorilor pentru defectele care existau la momentul livrării bunurilor și care sunt constatate în cursul perioadei de răspundere contractuală de cel puțin 2 ani. În temeiul SGD, consumatorii pot alege între reparare și înlocuire cu titlu gratuit. Aceștia nu pot solicita măsura corectivă aleasă, dacă aceasta este imposibilă sau disproporționat de costisitoare în comparație cu cealaltă măsură corectivă.

Efectul combinat al ESPR și al ECGT va îmbunătăți sustenabilitatea produselor și va promova achizițiile durabile. Cu toate acestea, ele nu abordează problemele care îi descurajează pe consumatori să aleagă repararea în etapa postvânzare. Inițiativa de față acoperă această lacună, punând accentul pe faza de utilizare a bunurilor achiziționate de consumatori. Aceasta promovează repararea ca o măsură corectivă în cadrul privind garanțiile legale prevăzute de SGD și oferă consumatorilor și întreprinderilor noi instrumente care promovează repararea dincolo de garanția legală.

Cele trei inițiative sunt complementare și generează sinergii prin stabilirea unei abordări cuprinzătoare în vederea atingerii obiectivului comun de consum durabil. Acestea sunt concepute pentru a avea un efect cumulativ și, împreună, acoperă întregul ciclu de viață al unui produs.

2. TEMEIUL JURIDIC, SUBSIDIARITATEA ȘI PROPORȚIONALITATEA

• Temei juridic

Temeiul juridic al prezentei propuneri este articolul 114 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), care prevede adoptarea de măsuri pentru a asigura instituirea și funcționarea pieței interne. Prezenta propunere contribuie la o mai bună funcționare a pieței interne prin stabilirea unui sistem armonizat de norme de promovare a reparării în cadrul și în afara garanției legale pentru vânzarea de bunuri achiziționate de consumatori.

SGD armonizează pe deplin măsurile corective aflate la dispoziția consumatorilor în cadrul privind garanțiile legale pentru neconformitatea bunurilor și condițiile în care pot fi exercitate astfel de măsuri corective. Aceasta a fost adoptată în temeiul articolului 114 din TFUE, cu scopul de a contribui la funcționarea pieței interne prin abordarea obstacolelor legate de dreptul contractelor din calea vânzărilor transfrontaliere de bunuri achiziționate de consumatorii din UE. Prezenta directivă modifică în mod specific posibilitatea de a alege între

⁶ COM(2022) 143 final, 30.3.2022.

măsurile corective de reparare și înlocuire pentru a promova repararea și, prin urmare, un consum mai durabil, utilizând același temei juridic al articolului 114 din TFUE.

Pe lângă SGD, statele membre au introdus deja sau intenționează să introducă norme care să promoveze repararea și reutilizarea bunurilor achiziționate de consumatori. Normele naționale obligatorii divergente care promovează consumul durabil în context contractual creează obstacole reale sau potențiale în calea bunei funcționări a pieței interne, afectând în mod negativ tranzacțiile transfrontaliere de pe piața internă. De exemplu, operatorii economici se pot confrunta cu costuri de tranzacție suplimentare aferente consultanței juridice necesare pentru a afla informații cu privire la cerințele legale din țara în care consumatorul își are reședința obișnuită, aplicabile în temeiul Regulamentului (CE) nr. 593/2008⁷. Furnizorii de servicii de reparare pot fi descurajați să își ofere serviciile în mai multe state membre, deoarece ar trebui să își adapteze contractele pentru reparații în consecință.

În plus, normele naționale diferite și diferențele care rezultă în ceea ce privește practicile de piață conduc la un nivel scăzut de transparență în ceea ce privește opțiunile și condițiile de reparare. Acest lucru îi va descuraja pe consumatori să acceseze serviciile de reparare, în special la nivel transfrontalier, deoarece, în absența unor norme armonizate, complexitatea tranzacțiilor transfrontaliere este chiar mai mare decât într-un context național. Cererea limitată a consumatorilor rezultată împiedică dezvoltarea serviciilor de reparare, în special la nivel transfrontalier. Pe măsură ce tehnologiile digitale evoluează și tot mai multe bunuri includ caracteristici digitale care pot fi accesate de la distanță, este probabil ca serviciile de reparare la distanță și la nivel transfrontalier să se dezvolte și mai mult în viitor. Obstacolele care descurajează indirect cererea de reparații din partea consumatorilor descurajează, de asemenea, circulația transfrontalieră a bunurilor, cum ar fi piesele de schimb și echipamentele de reparații care sunt necesare pentru serviciile de reparare.

Prin urmare, este necesar să se armonizeze anumite aspecte ale reparațiilor în afara răspunderii contractuale existente a vânzătorului, pentru a asigura funcționarea pieței unice în ceea ce privește relația dintre un consumator și un reparator, pentru a spori securitatea juridică și pentru a reduce costurile tranzacțiilor, în special pentru întreprinderile mici și mijlocii, reprezentate în cea mai mare parte în sectorul reparațiilor.

În conformitate cu articolul 114 alineatul (3) din TFUE, Comisia se bazează pe un nivel ridicat de protecție a mediului și a consumatorilor. SGD vizează îmbunătățirea funcționării pieței interne, asigurând în același timp un nivel ridicat de protecție a consumatorilor. Prezenta directivă adaugă obiectivul suplimentar de promovare a consumului durabil, a economiei circulare și a tranziției verzi, asigurând astfel un nivel ridicat de protecție a mediului.

- **Subsidiaritate**

Problemele abordate de prezenta directivă sunt de natură transfrontalieră și la scară europeană și mondială.

⁷ Regulamentul (CE) nr. 593/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 iunie 2008 privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale (Roma I) (JO L 177, 4.7.2008, p. 6).

SGD a armonizat deja pe deplin anumite norme privind vânzarea de bunuri achiziționate de consumatori. Întrucât prezenta propunere modifică un aspect al acestor norme pentru a promova repararea în cadrul garanției legale, schimbarea trebuie să aibă loc la nivelul UE.

În absența unei acțiuni la nivelul UE, inițiativele naționale care nu intră în domeniul de aplicare al SGD ar urma, după toate probabilitățile, și ar adopta abordări diferite pentru a promova repararea în afara garanției legale, în conformitate cu obiectivul unui consum mai durabil. Deși ar putea aduce anumite beneficii consumatorilor și mediului la nivel național, în același timp, ele ar crea sau ar spori fragmentarea pieței interne.

Prin urmare, este necesar să se acționeze la nivelul UE pentru atingerea obiectivului general al unei piețe interne funcționale, cu un consum mai durabil de bunuri achiziționate de consumatori. Numai printr-o acțiune la nivelul UE se poate obține în mod consecvent pe piața internă efectul dorit de promovare a reparării și reutilizării în contextul vânzărilor transfrontaliere.

- **Proportionalitate**

Prezenta directivă propune o abordare echilibrată care respectă principiul proporționalității. Pentru promovarea reparării în contextul garanției legale, legislațiile naționale sunt modificate numai în măsura minimă necesară pentru atingerea obiectivului. Prezenta propunere nu aduce atingere dispozițiilor naționale consacrate privind perioadele de răspundere contractuală. Modificarea se referă numai la normele care fac deja obiectul unei armonizări complete.

În afara garanției legale, armonizarea la nivelul UE este limitată numai la acele opțiuni, și anume formularul european standardizat de informații privind repararea și obligația de reparare, care au o dimensiune la nivelul pieței interne. În cazul în care o soluție la nivel național este la fel de eficace, în special platforma de reparații, aceasta este opțiunea preferată. Elaborarea standardului european pentru serviciile de reparare este concepută ca un angajament voluntar pentru a se evita interferențele profunde cu legislațiile naționale privind furnizarea de servicii.

Dispozițiile prezentei directive, deși vizează un consum mai durabil, sunt adaptate la nevoile pe care trebuie să le abordeze, au un caracter specific și sunt concepute cu atenție în ceea ce privește domeniul de aplicare și intensitatea.

- **Alegerea instrumentului**

Instrumentul preferat este o directivă de sine stătătoare. Aceasta include, pe de o parte, o modificare specifică a SGD în ceea ce privește măsurile corective în temeiul garanției legale și, pe de altă parte, norme contractuale noi privind promovarea reparațiilor în afara răspunderii contractuale a vânzătorului în temeiul SGD. O directivă este instrumentul cel mai adecvat în acest caz, deoarece asigură efectul de armonizare și securitatea juridică dorite, permițând, în același timp, statelor membre să integreze măsurile armonizate în legislațiile lor naționale fără divergențe.

În plus, ca măsură fără caracter normativ, Comisia intenționează să încurajeze elaborarea unui standard european pentru serviciile de reparare.

3. REZULTATELE EVALUĂRILOR *EX POST*, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI

• Consultările cu părțile interesate

În conformitate cu Orientările privind o mai bună legiferare, a fost pusă în aplicare o strategie amplă de consultare pentru a asigura o participare amplă a părților interesate pe parcursul întregului ciclu de elaborare a politicilor din prezenta propunere. Strategia de consultare a inclus părți interesate relevante, inclusiv consumatori, organizații ale consumatorilor atât de la nivel național, cât și de la nivelul UE, întreprinderi și asociații de întreprinderi, organizații de mediu, experți universitari și autorități naționale. Au avut loc mai multe activități de consultare:

- cerere de contribuții pe o perioadă de 12 săptămâni, cuprinsă între 11 ianuarie 2022 și 5 aprilie 2022, care a avut ca rezultat 325 de contribuții;
- consultare publică deschisă pe o perioadă de 12 săptămâni, cuprinsă între 11 ianuarie 2022 și 5 aprilie 2022, care a avut ca rezultat 331 de contribuții;
- sondaje în rândul consumatorilor și ale întreprinderilor, experimente comportamentale și interviuri specifice în contextul studiului de sprijin pentru evaluarea impactului;
- reuniuni bilaterale specifice cu părțile interesate;
- atelier cu statele membre la 7 aprilie 2022.

Consultarea publică deschisă

În cadrul consultării publice deschise, majoritatea respondenților au fost de acord cu existența problemei reprezentate de scăderea perioadei în care sunt utilizate majoritatea bunurilor achiziționate de consumatori. În rândul categoriilor de părți interesate, printre principalele cauze ale reducerii duratei de viață a bunurilor achiziționate de consumatori s-au numărat dificultățile întâmpinate de consumatori în a repara ei înșiși produsele, precum și inconvenientele, costurile ridicate sau indisponibilitatea serviciilor de reparare pentru consumatori.

Marea majoritate a respondenților au fost de acord că oferirea de stimulente pentru repararea produselor în locul achiziționării de produse noi în caz de defecte, atât în cadrul garanției legale, cât și în afara acesteia, este un obiectiv care trebuie urmărit pentru a promova consumul durabil. Marea majoritate a părților interesate au fost de acord, de asemenea, că oferirea de stimulente pentru achiziționarea și utilizarea bunurilor recondiționate este un obiectiv important pentru promovarea consumului durabil. Majoritatea covârșitoare a respondenților au considerat că UE este nivelul adecvat la care trebuie să se acționeze.

O opțiune de a acorda prioritate reparării ori de câte ori costul acesteia este mai mic decât cel al înlocuirii a fost considerată eficientă de către o mică majoritate a tuturor părților interesate, inclusiv de către majoritatea cetățenilor UE, a părților interesate din rândul întreprinderilor și a autorităților publice care au oferit răspunsuri. Majoritatea organizațiilor de consumatori și de mediu au considerat că măsura este ineficientă.

Jumătate dintre părțile interesate care au oferit răspunsuri au considerat că angajamentele voluntare de promovare a reparării sunt măsuri eficiente. Părțile interesate din rândul întreprinderilor în special au considerat că această măsură este eficientă, în timp ce majoritatea organizațiilor de mediu respondente și jumătate dintre organizațiile de consumatori au considerat că măsura este ineficientă.

În ceea ce privește obligația producătorului de a efectua reparații contra cost, o mică majoritate a respondenților au considerat că acest lucru ar trebui să se aplice în cazul în care defectele sunt cauzate de uzură, iar jumătate au considerat că aceasta ar trebui să se aplice în cazul în care defectele apar după expirarea garanției legale. Părțile interesate din rândul întreprinderilor au avut opinii diferite: doar o minoritate a considerat că defectele cauzate de uzură ar trebui să fie acoperite.

Cerere de contribuții

Cererea de contribuții a subliniat opțiunile de politică privind promovarea reparațiilor în sistemul de măsuri corective prevăzut de SGD, privind obligația de reparare și angajamentele voluntare de promovare a reparării.

Părțile interesate din diferite categorii (organizații/asociații de întreprinderi, întreprinderi, organizații neguvernamentale) au sprijinit opțiunea care acordă prioritate reparării atunci când costul acesteia este mai mic sau identic cu cel al înlocuirii în contextul garanției legale. În ceea ce privește obligația de reparare, părțile interesate din rândul întreprinderilor au subliniat că o astfel de obligație ar trebui să fie exercitată contra cost. Majoritatea părților interesate au sprijinit opțiunea unor angajamente voluntare de promovare a reparării.

Atelier cu statele membre

Multe state membre nu aveau încă o poziție cu privire la măsurile prezentate. Măsurile care acordă prioritate reparării în cadrul sistemului de măsuri corective prevăzut de SGD au beneficiat, în general, de mai mult sprijin decât măsurile care oferă alte tipuri de stimulente consumatorilor pentru a alege repararea (cum ar fi o prelungire a perioadei de răspundere contractuală după reparare). Unele state membre au sprijinit repararea ca măsură corectivă principală atunci când costul acesteia este mai mic sau egal cu costul de înlocuire.

Majoritatea statelor membre nu au sprijinit impunerea unor obligații de reparare operatorilor economici. Unele dintre acestea au susținut că o obligație ar reprezenta o sarcină excesivă și ar determina probabil creșterea prețului bunurilor achiziționate de consumatori. Statele membre care au sprijinit obligația de reparare au subliniat că costurile reparațiilor nu ar trebui să crească din cauza obligației și că producătorul ar trebui să fie responsabil de reparare, nu vânzătorul.

În ceea ce privește obligația de a emite o cotație pentru reparații în afara domeniului de aplicare al SGD, majoritatea statelor membre nu au avut o poziție. Unele au sprijinit o astfel de măsură, în timp ce altele au manifestat reticență.

Colectarea datelor în contextul studiului de sprijin pentru evaluarea impactului

Colectarea de date în contextul studiului de sprijin pentru evaluarea impactului a cuprins un exercițiu de tip „client misterios”, un sondaj în rândul consumatorilor cu două experimente integrate care i-au vizat pe consumatori, un sondaj în rândul întreprinderilor și interviuri cu

părțile interesate. Acestea furnizează date pentru definirea problemei și evaluarea impactului opțiunilor de politică.

Exercițiul „clientului misterios”, adresat comercianților cu amănuntul, a condus la formularea a 600 de observații cu privire la experiențele consumatorilor atunci când au solicitat repararea în cadrul și în afara garanției legale și cu privire la motivele pentru care produsele nu au fost reparate de către vânzătorii.

Sondajul în rândul consumatorilor și experimentele integrate privind situațiile din cadrul SGD au generat 1 000 de răspunsuri pentru fiecare stat membru (10 state membre incluse) și au furnizat informații cu privire la experiențele consumatorilor în ceea ce privește solicitarea de reparare sau achiziționarea de bunuri de ocazie. Cel de al doilea experiment în rândul consumatorilor, care a vizat situații din afara perioadei de garanție legală, a condus la formularea a 800 de observații pentru fiecare stat membru (10 state membre incluse) și a furnizat date privind obstacolele din calea reparării, informații privind repararea și probabilitatea ca consumatorii să apeleze la reparare în diferite circumstanțe.

Sondajul pentru întreprinderi realizat în rândul producătorilor, vânzătorilor și reparatorilor a condus la 80 de răspunsuri complete și 284 de răspunsuri parțiale. Acesta a furnizat date pentru analiza pieței reparațiilor și a practicilor de piață în ceea ce privește repararea și înlocuirea bunurilor defecte. În cele din urmă, 21 de interviuri cu părțile interesate au oferit informații cu privire la definirea problemei și la practicile de piață.

- **Evaluarea impactului**

Prezenta propunere se bazează pe o evaluare a impactului. Comitetul de control normativ (CCN) al Comisiei a emis pentru prima dată un aviz negativ la 30 septembrie 2022. După revizuirea semnificativă a proiectului inițial, la 24 ianuarie 2023, CCN a emis un aviz pozitiv cu observații suplimentare. În anexa 1 la evaluarea impactului se explică modul în care au fost luate în considerare observațiile CCN.

Au fost examinate mai multe opțiuni de politică privind abordarea eliminării premature a bunurilor achiziționate de consumatori, atât în cadrul, cât și în afara garanției legale.

Printre opțiunile evaluate pentru promovarea reparării și reutilizării bunurilor **în cadrul garanției legale** se numără: acordarea de prioritate reparării în cadrul sistemului de măsuri corective prevăzut de SGD ori de câte ori costul acesteia este mai mic decât cel al înlocuirii; considerarea reparării drept măsură corectivă principală; prelungirea perioadei de răspundere contractuală în contextul reparării; alinierea perioadei de răspundere contractuală pentru bunurile recondiționate cu bunuri noi; și înlocuirea bunurilor defecte cu bunuri recondiționate.

Printre opțiunile evaluate pentru a facilita și a încuraja repararea și reutilizarea bunurilor **dincolo de garanția legală** se numără: furnizarea de informații privind repararea de către producători și de către o platformă de stabilire de contacte privind repararea și recondiționarea bunurilor la nivel național sau la nivelul UE; sporirea transparenței și a condițiilor de reparare prin angajamente voluntare; obligarea reparatorilor să emită o cotație privind prețul și condițiile de reparare; și obligarea producătorilor să repare bunurile care fac obiectul cerințelor privind potențialul de reparare prevăzute de legislația UE sau toate produsele contra cost.

Pachetul de opțiuni preferate include opțiuni din ambele grupe, cu accent pe abordarea reparării dincolo de garanția legală. Cea mai mare parte a defectelor apar în acest scenariu și, prin urmare, potențialul de creștere a numărului de reparații este cel mai ridicat. Pe baza unei analize bazate pe criterii multiple și cost-beneficiu, precum și a unei evaluări calitative a proporționalității diferitelor opțiuni avute în vedere, pentru a aborda aceste probleme a fost propusă o combinație de șase opțiuni de politică preferate:

- acordarea de prioritate reparării ori de câte ori costul acesteia este mai mic decât cel al înlocuirii în cadrul garanției legale.
- o platformă online la nivel național, care stabilește contacte între consumatori și reparatori și promovează bunurile recondiționate.
- obligarea reparatorilor să emită, la cerere, o cotație privind prețul și condițiile de reparare într-un formular standardizat (formularul european de informații privind repararea).
- obligarea producătorilor de bunuri cărora li se aplică cerințe privind potențialul de reparare în temeiul dreptului Uniunii să efectueze reparații în afara garanției legale contra cost.
- obligarea producătorilor să informeze cu privire la obligația lor aplicabilă de a efectua reparații.
- un standard voluntar al UE pentru reparații ușoare (standardul european pentru serviciile de reparare).

Pachetul de opțiuni preferate sporește gradul de reparare a bunurilor achiziționate de consumatori atât în cadrul garanției legale, cât și în afara acesteia prin abordarea mai multor factori identificați de eliminare prematură a acestor bunuri.

Acordarea de prioritate reparațiilor în locul înlocuirii în cadrul sistemului de măsuri corective prevăzut de SGD va stimula comportamentul consumatorilor către un consum durabil și va determina creșterea numărului de reparații în cadrul garanției legale a bunurilor viabile achiziționate de consumatori.

Dincolo de garanția legală, diverse măsuri vor face repararea mai ușoară și mai atractivă pentru consumatori, sporind numărul reparațiilor și durata de viață a bunurilor de consum. Platforma națională de reparații online și obligația producătorilor de a informa cu privire la obligația lor aplicabilă privind serviciile de reparare vor îmbunătăți transparența serviciilor de reparare disponibile. Cotația obligatorie privind prețul și condițiile de reparare (formularul european de informații privind repararea) va aborda preocupările legate de prețurile de consum și factorii care generează neplăceri în procesul de reparare prin transparență și previzibilitate și va facilita compararea ofertelor. Obligația de reparare va promova consumul durabil, oferind consumatorilor dreptul de a solicita repararea din partea producătorului pentru grupuri specifice de produse care pot fi reparate prin concepție. Standardul european pentru serviciile de reparare este un element suplimentar util, fără caracter normativ, la măsurile obligatorii care vor consolida încrederea consumatorilor în serviciile de reparare. Funcția de recondiționare a platformei naționale sporește utilizarea bunurilor recondiționate, aducând beneficii atât cererii, cât și ofertei.

Pachetul de opțiuni preferate contribuie la creșterea gradului de ocupare a forței de muncă, a investițiilor și a concurenței în sectorul reparațiilor din UE pe piața internă, aducând în același

timp beneficii consumatorilor din UE (economii de 176,5 miliarde EUR pe o perioadă de 15 ani, ceea ce înseamnă 25 EUR pe consumator anual) și mediului (reduceri de 18,4 milioane de tone de CO₂⁸ pe o perioadă de 15 ani). Reparatorii independenți, inclusiv întreprinderile mici și mijlocii, sunt bine plasați pentru a beneficia de acest pachet. Întreprinderile se vor confrunta cu pierderi din cauza renunțării la vânzări și a reducerii producției de bunuri noi, dar economiile substanțiale ale consumatorilor depășesc costurile suportate de întreprinderi. Prin urmare, pierderile întreprinderilor reflectă un transfer de la veniturile întreprinderilor la bunăstarea consumatorilor. De asemenea, consumatorii ar putea investi banii economisiți în economia globală, ceea ce, la rândul său, va duce la creștere economică și la investiții.

- **Drepturile fundamentale**

Pachetul are un impact pozitiv asupra drepturilor fundamentale consacrate în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (Carta). Acesta promovează dreptul la un nivel ridicat de protecție a mediului și la îmbunătățirea calității mediului, astfel cum se prevede la articolul 37 din cartă. În special, contribuie la reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră, a deșeurilor și a utilizării de resurse noi prin creșterea numărului de reparații atât în cadrul garanției legale, cât și în afara acesteia, prelungind astfel durata de viață a bunurilor achiziționate de consumatori. Prezenta propunere contribuie la un nivel ridicat de protecție a consumatorilor (articolul 38 din Cartă) prin consolidarea drepturilor consumatorilor dincolo de garanția legală. Acest lucru va fi asigurat prin:

(a) punerea la dispoziția consumatorilor a unor instrumente care să îmbunătățească transparența și condițiile de reparare.

(b) obligarea producătorilor să repare, dincolo de garanția legală, anumite bunuri achiziționate de consumatori.

Aceste măsuri vor încuraja și vor facilita alegerea reparării atunci când bunurile se defectează și îi vor împiedica pe consumatori să cumpere în mod inutil bunuri noi de înlocuire, reducând cheltuielile de consum.

Deși prezenta propunere reglementează anumite practici comerciale privind reparațiile în vederea atingerii obiectivului privind consumul durabil, ea protejează libertatea contractuală și favorizează libertatea de a desfășura o activitate comercială (articolul 16 din Cartă). Dispozițiile prezentei propuneri vizează stimularea pieței reparațiilor fără a crea o povară, în special pentru întreprinderile mici și mijlocii.

Prezenta propunere contribuie, de asemenea, la integrarea persoanelor cu handicap (articolul 26 din Cartă), întrucât statele membre au obligația de a asigura accesibilitatea platformei online pentru reparații și pentru persoanele cu handicap, facilitând astfel accesul acestora la serviciile de reparare. În plus, propunerea urmărește să asigure dreptul la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil (articolul 47 din Cartă), în special prin dispoziții specifice privind asigurarea respectării acestei directive.

⁸ Impactul asupra mediului al pachetului de opțiuni preferate trebuie analizat împreună cu cel al ESPR (reduceri ale emisiilor de CO₂ de 471 de milioane de tone) și cu cel al ECGT (reduceri ale emisiilor de CO₂ de 0,33-0,47 milioane de tone), deoarece acestea sunt concepute pentru a avea un efect complementar. Prin urmare, impactul combinat asupra mediului este semnificativ. De asemenea, inițiativele se susțin reciproc în ceea ce privește generarea impactului.

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Prezenta propunere nu va avea nicio implicație asupra bugetului UE.

5. ALTE ELEMENTE

- **Planuri de punere în aplicare și măsuri de monitorizare, evaluare și raportare**

Comisia va evalua impactul acestei inițiative la 5 ani de la intrarea sa în vigoare. Acest lucru permite perioada necesară pentru aplicare și colectarea probelor în statele membre. Progresele vor fi monitorizate pe baza unui set de indicatori care acoperă întregul pachet și elementele sale individuale. Datele privind transpunerea și aplicarea inițiativei vor contribui, de asemenea, la evaluare. În acest scop, Comisia va rămâne, de asemenea, în contact cu statele membre și cu părțile interesate.

Comisia va elabora un raport privind delegarea competenței de a adopta acte delegate cel târziu cu 9 luni înainte de încheierea perioadei de șase ani de împuternicire.

- **Explicații detaliate cu privire la dispozițiile specifice ale propunerii**

Articolul 1: Obiect, scop și domeniu de aplicare

Articolul 1 alineatul (1) indică obiectul prezentei directive, și anume îmbunătățirea funcționării pieței interne prin stabilirea unor norme comune de promovare a reparării bunurilor achiziționate de consumatori. În conformitate cu articolul 114 alineatul (3) din TFUE, Comisia pornește de la premisa asigurării unui nivel ridicat de protecție a mediului și a consumatorilor. Urmărind același scop ca și SGD, și anume îmbunătățirea funcționării pieței interne și atingerea unui nivel ridicat de protecție a consumatorilor, prezenta directivă adaugă, de asemenea, protecția mediului ca obiectiv auxiliar. În special, prin promovarea consumului durabil prin reparare și reutilizare, prezenta directivă contribuie la o economie circulară și la tranziția verde.

Articolul 1 alineatul (2) definește domeniul de aplicare al prezentei directive, care se aplică reparării bunurilor achiziționate de consumatori în cazul unui defect al bunurilor care apare sau este constatat în afara răspunderii vânzătorului în temeiul articolului 10 din Directiva (UE) 2019/771. Acest lucru se poate întâmpla în cazul în care defectul nu exista la momentul livrării bunurilor către consumator sau în cazul în care neconformitatea este constatată numai după expirarea perioadei de răspundere contractuală. Pentru aceste defecte, prezenta directivă introduce mai multe dispoziții, și anume obligația de a furniza formularul european de informații privind repararea (articolul 4), obligația de reparare (articolul 5) cu cerința corespunzătoare privind informațiile (articolul 6) și platforma pentru reparare și recondiționare (articolul 7). Prezenta directivă introduce, de asemenea, modificări ale sistemelor de măsuri corective în ceea ce privește defectele care intră în responsabilitatea vânzătorilor în temeiul articolului 10 din SGD. Mai precis, articolul 12 din prezenta directivă modifică în mod specific alegerea între reparare și înlocuire în temeiul SGD. În conformitate cu SGD, articolul 12 se aplică contractelor de vânzare încheiate între consumatori și vânzători.

Articolul 2: Definiții

Articolul (2) introduce definiția noțiunii de „reparator”, și anume orice persoană fizică sau juridică care oferă un serviciu de reparare în scopuri comerciale, inclusiv prestatorii independenți de servicii de reparare, producătorii și vânzătorii care oferă servicii de reparare.

Articolul 2 alineatul (7) conține o definiție a noțiunii de „cerințe privind potențialul de reparare”, care se referă la obligația producătorului de a repara bunurile care fac obiectul unor astfel de cerințe privind potențialul de reparare prevăzute de actele juridice ale Uniunii (articolul 5). „Cerințele privind potențialul de reparare” ar trebui să însemne orice cerințe în temeiul actelor juridice ale Uniunii enumerate în anexa II care permit repararea unui produs. Acestea sunt, de exemplu, cerințe privind dezasamblarea și disponibilitatea pieselor de schimb aplicabile produselor sau componentelor specifice ale produselor, precum și informații și instrumente legate de reparații.

În plus, articolul 2 se referă la mai multe definiții deja stabilite în SGD și în ESPR.

Articolul 3: Nivelul de armonizare

În conformitate cu SGD, prezenta directivă urmează o abordare de armonizare completă, prin care statele membre nu pot menține sau introduce în legislația lor națională dispoziții diferite de cele prevăzute în prezenta directivă.

Articolul 4: Formularul european de informații privind repararea

Articolul 4 alineatul (1) introduce obligația reparatorilor de a furniza informații-cheie standardizate cu privire la serviciile lor de reparare prin intermediul formularului european de informații privind repararea prevăzut în anexa I. O astfel de prezentare standardizată le va permite consumatorilor să evalueze și să compare cu ușurință serviciile de reparare. Consumatorii vor fi liberi să decidă dacă au nevoie de formularul european de informații privind repararea într-un anumit caz, de exemplu în cazul în care ar dori să obțină o imagine de ansamblu asupra condițiilor-cheie ale serviciului de reparații sau pentru a compara diferitele servicii de reparații. În astfel de cazuri, atunci când este necesar și aduce valoare adăugată, consumatorii pot obține formularul de la reparatori, la cerere.

Articolul 4 alineatul (2) prevede că reparatorii care nu sunt obligați să efectueze reparații în temeiul articolului 5 nu sunt obligați să furnizeze formularul european de informații privind repararea, dacă nu intenționează să presteze serviciul de reparare, evitând astfel sarcinile inutile pentru reparatori.

În cazul în care reparatorii suportă costurile necesare pentru furnizarea formularului european de informații privind repararea, de exemplu, pentru inspectarea bunurilor defecte, aceștia pot solicita consumatorului să plătească aceste costuri limitate [articolul 4 alineatul (3)].

Articolul 4 alineatul (4) stabilește parametrii-cheie care influențează deciziile consumatorilor atunci când au în vedere repararea. Aceștia sunt, în special: prețul reparației sau, în cazul în care prețul nu poate fi calculat în avans, metoda de calcul și prețul maxim, condițiile de reparare, cum ar fi timpul necesar pentru finalizarea reparației, disponibilitatea bunurilor de înlocuire temporară pe durata reparației, locul în care consumatorul predă bunurile pentru reparații și disponibilitatea serviciilor auxiliare, cum ar fi demontarea, instalarea și transportul, după caz.

Articolul 4 alineatul (5) interzice reparatorilor să modifice formularul european de informații privind repararea pentru o perioadă de 30 de zile, odată ce a fost furnizat. Prin aceasta se asigură că se oferă consumatorilor suficient timp pentru a compara diferitele oferte de reparare și că aceștia sunt protejați împotriva modificării condițiilor. Pentru a proteja libertatea contractuală a reparatorilor, reparatorii care nu au obligația de a asigura repararea în temeiul articolului 5 rămân liberi să decidă dacă să încheie un contract, chiar dacă au furnizat un formular la cererea consumatorului. În cazul în care se încheie un contract de prestare de servicii de reparare, reparatorii sunt obligați să respecte informațiile furnizate în formularul european de informații privind repararea, care constituie, de asemenea, parte integrantă din contractul de prestare a serviciilor de reparare.

Formularul european de informații privind repararea va facilita, de asemenea, furnizarea de informații privind serviciile de reparare, inclusiv pentru reparatorii care sunt microîntreprinderi, întreprinderi și mici și mijlocii, întrucât articolul 4 alineatul (6) prevede că reparatorii ar trebui considerați ca îndeplinind cerințele corespunzătoare privind informațiile referitoare la un serviciu de reparații prevăzute în Directivele 2011/83/UE, 2006/123/CE și 2000/31/CE.

Articolul 5: Obligația de reparare

Articolul 5 introduce obligația producătorilor de a repara defectele în afara răspunderii vânzătorului, la cererea consumatorilor și contra cost.

În ceea ce privește domeniul de aplicare, articolul 5 alineatul (1) limitează obligația de reparare la bunurile pentru care și în măsura în care cerințele privind potențialul de reparare sunt stabilite în actele juridice ale Uniunii enumerate în anexa II la prezenta directivă. Aceste bunuri includ grupele de produse care fac obiectul cerințelor privind potențialul de reparare în temeiul cadrului de proiectare ecologică, cum ar fi mașinile de spălat rufe de uz casnic, mașinile de spălat vase de uz casnic, aparatele frigorifice și aspiratoarele. Cerințele privind potențialul de reparare în temeiul actelor juridice ale Uniunii enumerate în anexa II asigură faptul că produsele respective pot fi reparate din punct de vedere tehnic. Obligația de reparare corespunde domeniului de aplicare al cerințelor privind potențialul de reparare⁹, printre altele componentelor vizate și perioadei în care se aplică respectivele cerințe privind potențialul de reparare. Prin urmare, corelarea obligației de reparare cu cerințele existente în materie de reparare din actele juridice ale Uniunii din anexa II asigură faptul că această obligație poate fi îndeplinită în practică și că există securitate juridică pentru operatorii economici. Obligația de reparare în temeiul prezentei directive, care permite consumatorilor să solicite în mod direct repararea de către producător în etapa postvânzare, completează cerințele legate de ofertă privind potențialul de reparare, încurajând cererea de reparare din partea consumatorilor.

În conformitate cu articolul 5 alineatul (1), producătorul își poate îndeplini obligația de reparare gratuit sau contra cost. În cazul în care producătorul efectuează reparații contra cost, astfel de servicii de reparare ar putea deveni o sursă suplimentară de venit, iar producătorul ar

⁹ De exemplu, Regulamentul (UE) 2019/2023 al Comisiei prevede că producătorii, importatorii sau reprezentanții autorizați ai mașinilor de spălat rufe de uz casnic și ai mașinilor de spălat și uscat rufe de uz casnic pun la dispoziția reparatorilor profesioniști o listă specifică de piese de schimb, pentru o perioadă minimă de 10 ani de la introducerea pe piață a ultimei unități a modelului respectiv. Prin urmare, obligația de reparare se va aplica produselor respective, defectelor care necesită înlocuirea cu astfel de piese de schimb și pe o perioadă de 10 ani.

avea interesul de a ajunge la un acord privind prețul cu consumatorul în vederea încheierii unui contract. Este probabil ca presiunea concurențială exercitată de alți actori din domeniul reparațiilor să mențină prețul la un nivel acceptabil pentru consumator. Producătorul poate avea, de asemenea, interesul de a-și îndeplini obligația în mod gratuit, ca parte a unei garanții comerciale privind durabilitatea produselor sale.

Producătorul ar trebui să fie scutit de obligația de reparare numai în cazul în care repararea este imposibilă, de exemplu, în cazul în care bunurile sunt deteriorate într-un mod care face ca repararea să fie imposibilă din punct de vedere tehnic [articolul 5 alineatul (1) teza 2].

Articolul 5 alineatul (2) reglementează situația în care consumatorii cumpără un bun de la un producător dintr-o țară terță stabilit în afara Uniunii. Aceasta oferă securitate juridică producătorilor din țări terțe, specificând modul în care își pot respecta obligația de reparare atunci când comercializează bunuri achiziționate de consumatori în Uniune. De asemenea, oferă securitate juridică consumatorilor prin specificarea operatorilor economici cărora li se pot adresa în Uniune în legătură cu obligația de reparare a producătorilor din țări terțe.

Pentru a actualiza anexa II, articolul 5 alineatul (4) introduce o împuternicire pentru Comisie de a adopta acte delegate pentru a modifica anexa II, de exemplu prin adăugarea de noi grupe de produse atunci când în actele juridice ale Uniunii sunt adoptate noi cerințe privind potențialul de reparare. Împuternicirea Comisiei pentru acte delegate va asigura integrarea în anexa II a tuturor cerințelor relevante privind potențialul de reparare în viitor.

Articolul 6: Informații privind obligația de reparare

În cazul în care producătorii sunt obligați să repare bunurile în temeiul articolului 5, aceștia trebuie să îi informeze pe consumatori cu privire la această obligație și să furnizeze informații cu privire la serviciile de reparare (articolul 6). Obligația de informare urmărește să asigure cunoașterea de către consumatori a obligației de reparare, ceea ce va crește probabilitatea ca aceștia să aleagă repararea. Articolul 6 permite flexibilitate privind modul în care informațiile sunt puse la dispoziție atât timp cât producătorul le pune la dispoziție într-un mod clar și ușor de înțeles.

Articolul 7: Platforma online pentru reparații și bunuri care fac obiectul recondiționării

Articolul 7 introduce obligația statelor membre de a pune la dispoziție cel puțin o platformă națională pentru a stabili contacte între consumatori și reparatori. Acest lucru îi va ajuta pe consumatori să evalueze și să compare meritele diferitelor servicii de reparare și, prin urmare, îi va stimula să aleagă repararea în locul achiziționării de bunuri noi. În cazul în care există deja o platformă națională relevantă care îndeplinește condițiile prevăzute în prezenta directivă, statele membre nu ar trebui să fie obligate să creeze platforme noi.

Articolul 7 alineatul (1) stabilește o serie de cerințe pe care platforma națională trebuie să le respecte. În primul rând, platforma ar trebui să includă funcții de căutare pentru bunuri, localizarea serviciilor de reparare și condițiile de reparare, de exemplu, timpul necesar pentru finalizarea reparației, disponibilitatea bunurilor de înlocuire temporară, serviciile auxiliare și standardele de calitate pentru reparatori [articolul 7 alineatul (1) litera (a)]. Platforma ar trebui, de asemenea, să le permită consumatorilor să solicite direct formularul european de informații privind repararea prin intermediul platformei [articolul 7 alineatul (1) litera (b)], pentru a le facilita obținerea acestuia. Pentru a se asigura că informațiile de pe platformă sunt exacte, aceasta ar trebui să permită reparatorilor să efectueze actualizări periodice [articolul 7

alineatul (1) litera (c)]. În plus, pentru a consolida încrederea consumatorilor, aceasta ar trebui să permită afișarea unor etichete speciale în conformitate cu dreptul intern și cu dreptul Uniunii, prin care reparatorii indică faptul că respectă standardele de calitate europene sau naționale referitoare la reparații [articolul 7 alineatul (1) litera (d)]. Pentru a spori gradul de sensibilizare, platforma ar trebui, de asemenea, să permită accesibilitatea prin intermediul site-urilor naționale conectate la portalul digital unic [articolul 7 alineatul (1) litera (e)].

Pentru a promova recondiționarea bunurilor, articolul 7 alineatul (2) prevede obligația statelor membre de a se asigura că platforma online include, de asemenea, o funcție de căutare pentru identificarea vânzătorilor de bunuri care fac obiectul recondiționării și a cumpărătorilor de bunuri defecte destinate recondiționării.

Articolul 7 alineatul (3) clarifică faptul că înregistrarea pe platformă este voluntară pentru actorii din domeniul reparației și recondiționării. În plus, statele membre ar trebui să aibă libertatea de a decide cine poate accesa platforma de reparații și modul în care aceasta ar trebui accesată, atât timp cât toți reparatorii din UE sunt tratați în mod egal. Consumatorii ar trebui să aibă acces gratuit la platformă.

Articolul 12: Modificarea SGD

Articolul 12 adaptează în mod specific condițiile armonizate în care alegerea între măsurile corective de reparare și înlocuire poate fi exercitată în conformitate cu articolul 13 alineatul (2) din SGD. Acest articol prevede posibilitatea consumatorului de a alege între reparare și înlocuire, cu excepția cazului în care măsura corectivă aleasă ar fi imposibilă sau, în comparație cu cealaltă măsură corectivă, ar impune vânzătorului costuri care ar fi disproporționate. Menținând acest principiu, articolul 12 adaugă o teză suplimentară la articolul 13 alineatul (2) din SGD pentru a promova repararea în locul înlocuirii, precizând că vânzătorul ar trebui să opteze întotdeauna pentru repararea bunurilor în cazul în care costurile de înlocuire sunt egale sau mai mari decât costurile reparației. Prin urmare, consumatorul poate alege înlocuirea ca măsură corectivă numai atunci când costul acesteia este mai mic decât cel al reparației.

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI**privind normele comune de promovare a reparării bunurilor și de modificare a Regulamentului (UE) 2017/2394 și a Directivelor (UE) 2019/771 și (UE) 2020/1828**

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,
având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,
având în vedere propunerea Comisiei Europene,
după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,
Având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European¹⁰,
hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară¹¹,
întrucât:

- (1) Directiva (UE) 2019/771 a Parlamentului European și a Consiliului¹² urmărește obiectivul de a îmbunătăți funcționarea pieței interne, asigurând în același timp un nivel ridicat de protecție a consumatorilor. În contextul tranziției verzi, prezenta directivă urmărește obiectivul de a îmbunătăți funcționarea pieței interne, promovând în același timp un consum mai durabil, completând astfel obiectivul urmărit de Directiva (UE) 2019/771.
- (2) Pentru atingerea acestor obiective și, în special, pentru a facilita prestarea transfrontalieră de servicii și concurența între reparatorii de bunuri achiziționate de consumatori pe piața internă, este necesar să se stabilească norme uniforme care să promoveze repararea bunurilor achiziționate de consumatori, atât în cadrul răspunderii vânzătorului stabilite prin Directiva (UE) 2019/771, cât și în afara acesteia. Statele membre au adoptat deja sau intenționează să introducă norme care să promoveze repararea și reutilizarea bunurilor achiziționate de consumatori în afara răspunderii existente a vânzătorului, stabilite prin Directiva (UE) 2019/771. Normele naționale obligatorii diferite în acest domeniu constituie obstacole reale sau potențiale în calea funcționării pieței interne, afectând în mod negativ tranzacțiile transfrontaliere ale operatorilor economici care acționează pe această piață. Este posibil ca operatorii să fie nevoiți să își adapteze serviciile pentru a se conforma diferitelor norme naționale

¹⁰ JO C [...].

¹¹ Poziția Parlamentului European din [...] (nepublicată încă în *Jurnalul Oficial*) și Decizia Consiliului din [...].

¹² Directiva (UE) 2019/771 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2019 privind anumite aspecte referitoare la contractele de vânzare de bunuri, de modificare a Regulamentului (UE) 2017/2394 și a Directivei 2009/22/CE și de abrogare a Directivei 1999/44/CE (JO L 136, 22.5.2019, p. 28).

obligatorii și să se confrunte cu costuri de tranzacție suplimentare pentru obținerea consultanței juridice necesare cu privire la cerințele prevăzute de legislația statului membru în care consumatorul își are reședința obișnuită, atunci când este cazul în temeiul Regulamentului (CE) nr. 593/2008 al Parlamentului European și al Consiliului¹³, și să își adapteze contractele pentru prestarea de servicii de reparare în consecință. Acest lucru va afecta, în special, întreprinderile mici și mijlocii, în principal din sectorul reparațiilor. Fragmentarea juridică poate afecta, de asemenea, în mod negativ încrederea consumatorilor în serviciile de reparare transfrontaliere, din cauza incertitudinilor în ceea ce privește factorii care sunt importanți pentru decizia de a repara bunurile.

- (3) Pentru a reduce numărul cazurilor de eliminare prematură a bunurilor viabile achiziționate de consumatori și pentru a-i încuraja pe aceștia să își utilizeze bunurile mai mult timp, este necesar să se stabilească norme privind repararea unor astfel de bunuri. Repararea ar trebui să conducă la un consum mai durabil, întrucât ar putea genera mai puține deșeuri cauzate de bunurile eliminate, o cerere mai mică de resurse, inclusiv de energie, cauzată de procesul de fabricație și de vânzare a bunurilor noi care înlocuiesc bunurile defecte, precum și mai puține emisii de gaze cu efect de seră. Prezenta directivă promovează consumul durabil în vederea obținerii de beneficii pentru mediu, aducând totodată beneficii consumatorilor prin evitarea costurilor asociate noilor achiziții pe termen scurt.
- (4) Regulamentul (UE) ... al Parlamentului European și al Consiliului [privind proiectarea ecologică a produselor sustenabile] stabilește, în special, cerințe privind oferta care urmăresc obiectivul unei proiectări mai durabile a produselor în faza de producție. Directiva (UE) ... a Parlamentului European și a Consiliului [privind consolidarea rolului consumatorilor în vederea tranziției verzi] stabilește cerințe legate de cerere care asigură o mai bună informare cu privire la durabilitatea și posibilitatea de reparare a bunurilor la punctul de vânzare, ceea ce ar trebui să le permită consumatorilor să ia decizii de cumpărare durabile în cunoștință de cauză. Prezenta directivă completează respectivele cerințe legate de ofertă și de cerere, prin promovarea reparării și a reutilizării în etapa postvânzare, atât în cadrul răspunderii vânzătorului, cât și în afara acesteia, stabilită prin Directiva (UE) 2019/771. Prin urmare, directiva urmărește, în contextul Pactului verde european, obiectivele de promovare a unui consum mai durabil, a unei economii circulare și a tranziției verzi.
- (5) Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere libertății statelor membre de a reglementa alte aspecte ale contractelor pentru prestarea de servicii de reparare decât cele armonizate în dreptul Uniunii.
- (6) Cerințele privind potențialul de reparare ar trebui să cuprindă toate cerințele prevăzute în actele juridice ale Uniunii care garantează că bunurile pot fi reparate, inclusiv, dar fără a se limita la cerințele prevăzute de cadrul privind proiectarea ecologică menționat în Regulamentul [privind proiectarea ecologică a produselor sustenabile], pentru a acoperi o gamă largă de produse, precum și evoluțiile viitoare din orice alt domeniu al dreptului Uniunii.
- (7) Pentru a-i ajuta pe consumatori să identifice și să aleagă servicii de reparare adecvate, aceștia ar trebui să primească informații-cheie privind serviciile de reparare. Formularul european de informații privind repararea ar trebui să stabilească

¹³ Regulamentul (CE) nr. 593/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 iunie 2008 privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale (Roma I) (JO L 177, 4.7.2008, p. 6).

parametrii-cheie care influențează deciziile consumatorilor atunci când analizează posibilitatea de a repara bunurile defecte. Prezenta directivă ar trebui să stabilească un model de format standardizat. Un format standardizat pentru prezentarea serviciilor de reparare ar trebui să le permită consumatorilor să evalueze și să compare cu ușurință serviciile de reparare. Un astfel de format standardizat ar trebui, de asemenea, să faciliteze procesul de furnizare a informațiilor privind serviciile de reparare, în special pentru microîntreprinderi și întreprinderile mici și mijlocii care furnizează servicii de reparare. Pentru a evita sarcinile suplimentare cauzate de suprapunerea cerințelor precontractuale în materie de informații, ar trebui să se considere că un reparator a îndeplinit cerințele de informare corespunzătoare din actele juridice relevante ale UE, după caz, dacă formularul european de informații privind repararea a fost completat corect și furnizat consumatorului. Informațiile din formularul european de informații privind repararea ar trebui furnizate consumatorilor în mod clar și inteligibil și în conformitate cu cerințele de accesibilitate prevăzute de Directiva 2019/882¹⁴.

- (8) Libertatea consumatorului de a alege un reparator pentru repararea bunurilor ar trebui facilitată prin solicitarea formularului european de informații privind repararea nu numai de la producător, ci și de la vânzătorul bunurilor în cauză sau de la reparatori independenți, după caz. Reparatorii ar trebui să furnizeze formularul european de informații privind repararea numai în cazul în care consumatorul solicită acest formular, iar reparatorul intenționează să presteze serviciul de reparații sau este obligat să efectueze reparații. De asemenea, un consumator poate alege să nu solicite formularul european de informații privind repararea și să încheie un contract pentru prestarea de servicii de reparare cu un reparator pe baza informațiilor precontractuale furnizate prin alte mijloace în conformitate cu Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului¹⁵.
- (9) Există situații în care un reparator suportă costurile necesare pentru furnizarea informațiilor privind repararea și prețul incluse în formularul european de informații privind repararea. De exemplu, reparatorul ar putea fi nevoit să inspecteze bunurile pentru a putea determina defectul sau tipul de reparație care este necesar, inclusiv necesitatea pieselor de schimb, și să estimeze prețul reparației. În aceste cazuri, un reparator poate solicita unui consumator doar să plătească costurile necesare pentru furnizarea informațiilor incluse în formularul european de informații privind repararea. În conformitate cu informațiile precontractuale și cu alte cerințe prevăzute în Directiva 2011/83/UE, reparatorul ar trebui să informeze consumatorul cu privire la astfel de costuri înainte ca acesta să solicite furnizarea formularului european de informații privind repararea. Consumatorii se pot abține de la solicitarea formularului european de informații privind repararea în cazul în care consideră costurile pentru obținerea formularului respectiv prea ridicate.
- (10) Reparatorii nu ar trebui să modifice condițiile de reparare pe care le furnizează în formularul european de informații privind repararea, inclusiv în ceea ce privește prețul reparației, pentru o anumită perioadă de timp. Prin aceasta se asigură că se acordă

¹⁴ Directiva 2019/882/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 aprilie 2019 privind cerințele de accesibilitate aplicabile produselor și serviciilor (JO L 151, 7.6.2019, p. 70).

¹⁵ Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2011 privind drepturile consumatorilor, de modificare a Directivei 93/13/CEE a Consiliului și a Directivei 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 85/577/CEE a Consiliului și a Directivei 97/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului (Text cu relevanță pentru SEE) (JO L 304, 22.11.2011, p. 64).

consumatorilor timp suficient pentru a compara diferitele oferte de reparare. Pentru a garanta, pe cât posibil, libertatea contractuală a altor reparatori decât producătorii de bunuri pentru care se aplică obligația de reparare de a decide cu privire la încheierea sau neîncheierea unui contract pentru prestarea de servicii de reparare, reparatorii ar trebui să dispună în continuare de libertatea de a decide să nu încheie un astfel de contract, inclusiv în situațiile în care aceștia au furnizat formularul european de informații privind repararea. În cazul în care se încheie un contract pentru prestarea de servicii de reparare pe baza formularului european de informații privind repararea, informațiile privind condițiile de reparare și prețul conținute în acest formular ar trebui să facă parte integrantă din contractul de prestare de servicii de reparare, definind astfel obligațiile reparatorului în temeiul contractului respectiv. Nerespectarea acestor obligații contractuale este reglementată de dreptul intern aplicabil.

- (11) Directiva (UE) 2019/771 prevede obligația vânzătorilor de a repara bunurile în cazul unei neconformități care exista la momentul livrării bunurilor și care este constatată în cursul perioadei de răspundere contractuală. În temeiul acestei directive, consumatorii nu au dreptul la repararea defectelor care nu intră sub incidența acestei obligații. Drept consecință, un număr mare de bunuri defecte, dar viabile, sunt scoase din uz prematur. Pentru a-i încuraja pe consumatori să își repare bunurile în astfel de situații, directiva ar trebui să prevadă obligația producătorilor de a repara bunuri cărora li se aplică cerințele privind potențialul de reparare impuse de actele juridice ale Uniunii. Această obligație de reparare ar trebui să fie impusă, la cererea consumatorului, producătorilor unor astfel de bunuri, întrucât aceștia sunt vizați de cerințele privind potențialul de reparare. Această obligație ar trebui să se aplice producătorilor stabiliți atât în interiorul, cât și în afara Uniunii în ceea ce privește bunurile introduse pe piața Uniunii.
- (12) Întrucât obligația de reparare impusă producătorilor în temeiul prezentei directive se referă la defecte care nu sunt cauzate de neconformitatea bunurilor care fac obiectul unui contract de vânzare, producătorii pot oferi servicii de reparare în schimbul unui preț plătit de consumator, în schimbul altui tip de contraprestație sau gratuit. Perceperea unui preț ar trebui să îi încurajeze pe producători să dezvolte modele de afaceri durabile, inclusiv furnizarea de servicii de reparare. Un astfel de preț poate lua în considerare, de exemplu, costurile cu forța de muncă, costurile pieselor de schimb, costurile de exploatare a instalației de reparații și o marjă uzuală. Prețul și condițiile reparației ar trebui convenite într-un contract încheiat între consumator și producător, iar consumatorul ar trebui să aibă libertatea de a decide dacă prețul și condițiile respective sunt acceptabile. Necesitatea unui astfel de contract și presiunea concurențială exercitată de alți reparatori ar trebui să îi încurajeze pe producătorii care sunt obligați să efectueze reparații să mențină prețul acceptabil pentru consumator. Obligația de reparare poate fi executată și gratuit atunci când defectul este acoperit de o garanție comercială, de exemplu, în ceea ce privește durabilitatea garantată a bunurilor.
- (13) Producătorii își pot îndeplini obligația de reparare prin subcontractarea reparațiilor, de exemplu, în cazul în care producătorul nu dispune de infrastructura de reparații sau în cazul în care reparația poate fi efectuată de un reparator situat mai aproape de consumator, printre altele în cazul în care producătorul este stabilit în afara Uniunii.
- (14) Se aplică cerințele prevăzute în actele delegate adoptate în temeiul Regulamentului [privind proiectarea ecologică a produselor sustenabile] sau măsurile de punere în

aplicare adoptate în temeiul Directivei 2009/125/CE a Parlamentului European și a Consiliului¹⁶, conform cărora producătorii ar trebui să ofere acces la piese de schimb, informații privind repararea și întreținerea sau la orice instrumente software, firmware sau mijloace auxiliare similare legate de reparații. Aceste cerințe asigură fezabilitatea tehnică a reparațiilor, nu numai de către producător, ci și de către alți reparatori. În consecință, consumatorul are libertatea de a-și alege reparatorul.

- (15) Obligația de reparare ar trebui să fie eficace și în cazurile în care producătorul este stabilit în afara Uniunii. Pentru a le permite consumatorilor să apeleze la un operator economic stabilit în Uniune pentru a îndeplini această obligație, prezenta directivă prevede o serie de operatori economici alternativi care trebuie să îndeplinească obligația de reparare a producătorului în astfel de cazuri. Acest lucru ar trebui să le permită producătorilor situați în afara Uniunii să își organizeze și să își îndeplinească obligația de reparare în cadrul Uniunii.
- (16) Pentru a evita împovărarea excesivă a producătorilor și pentru a se asigura că aceștia sunt în măsură să își îndeplinească obligația de reparare, această obligație ar trebui să se limiteze la produsele pentru care și în măsura în care sunt prevăzute cerințe privind potențialul de reparare în actele juridice ale Uniunii. Cerințele privind potențialul de reparare nu îi obligă pe producători să repara bunurile defecte, ci garantează că bunurile pot fi reparate. Astfel de cerințe privind potențialul de reparare pot fi prevăzute în actele juridice relevante ale Uniunii. Printre exemple se numără actele delegate adoptate în temeiul Regulamentului [privind proiectarea ecologică a produselor sustenabile] sau măsurile de punere în aplicare adoptate în temeiul Directivei 2009/125/CE a Parlamentului European și a Consiliului¹⁷, care creează un cadru pentru îmbunătățirea durabilității produselor din punctul de vedere al mediului. Această limitare a obligației de reparare asigură faptul că numai bunurile care pot fi reparate prin proiectare sunt supuse unei astfel de obligații. Cerințele relevante privind potențialul de reparare includ cerințe de proiectare care sporesc capacitatea de dezasamblare a bunurilor și o serie de piese de schimb care trebuie să fie puse la dispoziție pentru o perioadă minimă. Obligația de reparare corespunde domeniului de aplicare al cerințelor privind potențialul de reparare, de exemplu, cerințele în materie de proiectare ecologică se pot aplica numai anumitor componente ale bunurilor sau se poate stabili o anumită perioadă de timp în care piesele de schimb pot fi puse la dispoziție. Obligația de reparare în temeiul prezentei directive, care permite consumatorului să solicite repararea direct de la producător în etapa postvânzare, completează cerințele privind potențialul de reparare pe partea de ofertă prevăzute în Regulamentul [privind proiectarea ecologică a produselor sustenabile], încurajând cererea de reparare a consumatorilor.
- (17) Pentru a asigura securitatea juridică, prezenta directivă cuprinde în anexa II o listă a grupelor de produse relevante care fac obiectul unor astfel de cerințe privind potențialul de reparare în temeiul actelor juridice ale Uniunii. Pentru a asigura coerența cu viitoarele cerințe privind potențialul de reparare în temeiul actelor juridice ale Uniunii, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul

¹⁶ Directiva 2009/125/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 octombrie 2009 de instituire a unui cadru pentru stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică aplicabile produselor cu impact energetic (reformare) (Text cu relevanță pentru SEE) (JO L 285, 31.10.2009, p. 10).

¹⁷ Directiva 2009/125/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 octombrie 2009 de instituire a unui cadru pentru stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică aplicabile produselor cu impact energetic (reformare).

privind funcționarea Uniunii Europene ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește, în special, adăugarea de noi grupe de produse în anexa II atunci când se adoptă noi cerințe privind potențialul de reparare. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, iar respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare¹⁸. În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.

- (18) Deși prezenta directivă prevede obligația producătorului de a efectua reparații, ea facilitează, de asemenea, posibilitatea consumatorului de a alege serviciile de reparare oferite de alți reparatori. Această alegere ar trebui facilitată, în special, prin solicitarea formularului european de informații privind repararea, nu numai de la producător, ci și de la alți reparatori, cum ar fi vânzătorul sau reparatorii independenți, sau prin efectuarea de căutări prin intermediul platformei online de reparații. Întrucât consumatorii ar trebui să plătească pentru reparație, probabil că aceștia vor compara opțiunile de reparare pentru a alege cele mai adecvate servicii de reparare pentru nevoile lor. Astfel, este probabil ca aceștia să se adreseze reparatorilor independenți din proximitatea lor sau vânzătorului înainte de a se adresa producătorilor care, de exemplu, pot fi situați la o distanță mai mare și care ar putea practica prețuri mai mari din cauza costurilor de transport.
- (19) În conformitate cu Directiva (UE) 2019/771, un producător ar trebui să fie scutit de obligația de reparare în cazul în care repararea este imposibilă din punct de vedere factual sau juridic. De exemplu, producătorul nu ar trebui să refuze repararea din motive pur economice, cum ar fi costurile pieselor de schimb. Legislația națională de transpunere a Directivei (UE) 2019/771 sau a Directivei 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului¹⁹ anterioare utilizează deja criteriul pentru a stabili dacă reparația este imposibilă, iar instanțele naționale îl aplică.
- (20) Pentru a crește gradul de sensibilizare a consumatorilor cu privire la disponibilitatea reparației și, prin urmare, la probabilitatea acesteia, producătorii ar trebui să-i informeze pe consumatori cu privire la existența acestei obligații. Informațiile ar trebui să menționeze bunurile relevante care fac obiectul acestei obligații, împreună cu o explicație a faptului că se asigură repararea bunurilor respective și a măsurii în care are loc aceasta, de exemplu prin intermediul subcontractanților. Aceste informații ar trebui să fie ușor accesibile consumatorului și să fie furnizate într-un mod clar și ușor de înțeles, fără a fi nevoie ca acesta să le solicite, și în conformitate cu cerințele de accesibilitate prevăzute de Directiva 2019/882. Producătorul este liber să stabilească mijloacele prin care îl informează pe consumator.
- (21) Pentru a încuraja repararea, statele membre ar trebui să se asigure că pe teritoriul lor există cel puțin o platformă online care le permite consumatorilor să caute reparatori adecvați. Platforma respectivă poate fi o platformă existentă sau privată, dacă îndeplinește condițiile prevăzute în prezenta directivă. Platforma respectivă ar trebui să

¹⁸ Acordul interinstituțional dintre Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene și Comisia Europeană privind o mai bună legiferare (JO L 213, 12.5.2016, p. 1).

¹⁹ Directiva 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 mai 1999 privind anumite aspecte ale vânzării de bunuri de consum și garanțiile conexe (JO L 171, 7.7.1999, p. 12).

includă instrumente de comparare independente și ușor de utilizat care să îi ajute pe consumatori să evalueze și să compare meritele diferiților furnizori de servicii de reparare, stimulându-i astfel pe consumatori să opteze pentru repararea bunurilor în locul achiziționării de bunuri noi. Deși această platformă vizează facilitarea căutării de servicii de reparare în relațiile dintre întreprinderi și consumatori, statele membre sunt libere să extindă domeniul de aplicare al acesteia pentru a include și relațiile dintre întreprinderi, precum și inițiativele de reparare plasate sub responsabilitatea comunității.

- (22) Statele membre ar trebui să se asigure că toți operatorii economici care pot furniza servicii de reparare în Uniune au acces ușor la platforma online. Statele membre ar trebui să aibă libertatea de a decide ce reparatori se pot înregistra pe platforma online atât timp cât accesul la platforma respectivă este rezonabil și nediscriminatoriu pentru toți reparatorii, în conformitate cu dreptul Uniunii. Posibilitatea acordată reparatorilor dintr-un stat membru de a se înregistra pe platforma online dintr-un alt stat membru pentru a oferi servicii de reparare în zonele vizate de căutările efectuate de consumator ar trebui să sprijine furnizarea de servicii de reparare la nivel transfrontalier. Ar trebui să rămână la latitudinea statelor membre să aleagă modul în care poate fi populată platforma online, de exemplu prin autoînregistrare sau extragere din bazele de date existente cu consimțământul reparatorilor sau dacă solicitanții înregistrării ar trebui să plătească o taxă de înregistrare care să acopere costurile de utilizare a platformei. Pentru a garanta o gamă largă de servicii de reparare pe platforma online, statele membre ar trebui să se asigure că accesul la platforma online nu este limitat la o anumită categorie de reparatori. Deși cerințele naționale, de exemplu privind calificările profesionale necesare, continuă să se aplice, statele membre ar trebui să se asigure că platforma online este deschisă tuturor reparatorilor care îndeplinesc cerințele respective. Statele membre ar trebui, de asemenea, să aibă libertatea de a decide dacă și în ce măsură inițiativele de reparare plasate sub responsabilitatea comunității, cum ar fi „cafenelele de reparații”, se pot înregistra pe platforma online, ținând seama de considerente de siguranță, după caz. Înregistrarea pe platforma online ar trebui să fie întotdeauna posibilă la cererea reparatorilor, cu condiția ca aceștia să îndeplinească cerințele aplicabile pentru accesarea acesteia.
- (23) Statele membre ar trebui să asigure consumatorilor un acces facil la platforma online, care să le permită să identifice servicii adecvate de reparare a bunurilor defecte. Platforma online ar trebui să fie accesibilă și consumatorilor vulnerabili, inclusiv persoanelor cu handicap, în conformitate cu dreptul aplicabil al Uniunii privind accesibilitatea.
- (24) Funcția de căutare bazată pe produse se poate referi la tipul de produs sau la marcă. Întrucât reparatorii nu pot cunoaște defectul specific înainte de formularea unei cereri de reparare, este suficient ca aceștia să furnizeze pe platforma online informații generice cu privire la elementele-cheie ale serviciilor de reparare pentru a le permite consumatorilor să decidă cu privire la oportunitatea reparării bunului în cauză, în special durata medie de finalizare a reparației, disponibilitatea bunurilor de înlocuire temporară, locul în care consumatorul predă bunurile pentru reparare și disponibilitatea serviciilor auxiliare. Reparatorii ar trebui încurajați să își actualizeze periodic informațiile pe platforma online. Pentru a consolida încrederea consumatorilor în serviciile de reparare disponibile pe platforma online, reparatorii ar trebui să fie în măsură să demonstreze că respectă anumite standarde de reparare.
- (25) Pentru a facilita obținerea formularului european de informații privind repararea, platforma online ar trebui să includă posibilitatea consumatorilor de a solicita în mod

direct acest formular reparatorului prin intermediul platformei online. Această posibilitate ar trebui să fie afișată în mod vizibil pe platforma online. Pentru a crește gradul de sensibilizare cu privire la platformele naționale de reparații online și pentru a facilita accesul la astfel de platforme în întreaga Uniune, statele membre ar trebui să se asigure că platformele lor online sunt accesibile prin intermediul paginilor web naționale relevante conectate la portalul digital unic instituit prin Regulamentul (UE) 2018/1724 al Parlamentului European și al Consiliului²⁰. Pentru a-i sensibiliza pe consumatori cu privire la platforma online, statele membre ar trebui să ia măsuri adecvate, de exemplu, să semnaleze platforma online pe site-urile internet naționale conexe sau să desfășoare campanii de comunicare.

- (26) Pentru a promova consumul durabil de bunuri în situații care nu intră sub incidența răspunderii vânzătorului, platforma online ar trebui, de asemenea, să promoveze bunuri supuse recondiționării ca alternativă la reparare sau la achiziționarea de bunuri noi. În acest scop, platforma online ar trebui să includă o funcționalitate care să le permită consumatorilor să găsească vânzători de bunuri supuse recondiționării sau întreprinderi care achiziționează bunuri defecte în scopul recondiționării, în special prin crearea unei funcții de căutare pentru fiecare categorie de produse. Astfel de vânzători de bunuri supuse recondiționării sau de cumpărători de bunuri defecte destinate recondiționării ar trebui să aibă acces la platformă pe baza aceluiași principii și specificații tehnice aplicabile funcționalității de reparare.
- (27) Comisia ar trebui să permită elaborarea unui standard european voluntar de calitate pentru serviciile de reparare, de exemplu prin încurajarea și facilitarea cooperării voluntare cu privire la un standard între întreprinderi, autoritățile publice și alte părți interesate sau prin emiterea unei cereri de standardizare către organizațiile europene de standardizare. Un standard european pentru serviciile de reparare ar putea spori încrederea consumatorilor în serviciile de reparare în întreaga Uniune. Un astfel de standard ar putea include aspecte care influențează deciziile consumatorilor privind reparațiile, cum ar fi timpul necesar pentru finalizarea reparației, disponibilitatea bunurilor de înlocuire temporară, asigurarea calității, cum ar fi o garanție comercială privind reparațiile, precum și disponibilitatea serviciilor auxiliare, cum ar fi demontarea, instalarea și transportul oferite de reparatori.
- (28) Pentru a promova repararea în cadrul răspunderii contractuale a vânzătorului, astfel cum se prevede în Directiva (UE) 2019/771, ar trebui adaptate condițiile armonizate în care poate fi exercitată opțiunea de a alege între reparare și înlocuire ca măsuri corective. Ar trebui menținut principiul stabilit în Directiva (UE) 2019/771 de a lua în considerare dacă măsura corectivă aleasă ar impune vânzătorului costuri disproporționate în comparație cu cealaltă măsură corectivă, ca unul dintre criteriile de stabilire a măsurii corective aplicabile. Consumatorul are în continuare dreptul de a alege repararea în locul înlocuirii, cu excepția cazului în care repararea ar fi imposibilă sau ar impune vânzătorului costuri disproporționate în comparație cu înlocuirea. Cu toate acestea, în cazul în care costurile de înlocuire sunt mai mari sau egale cu costurile reparației, vânzătorul ar trebui întotdeauna să aleagă să repare bunurile. Prin urmare, consumatorul are dreptul de a alege înlocuirea ca măsură corectivă numai în

²⁰ Regulamentul (UE) 2018/1724 al Parlamentului European și al Consiliului din 2 octombrie 2018 privind înființarea unui portal digital unic (gateway) pentru a oferi acces la informații, la proceduri și la servicii de asistență și de soluționare a problemelor și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1024/2012 (JO L 295, 21.11.2018, p. 1).

cazul în care costul acesteia este mai mic decât cel al reparării. Prin urmare, Directiva (UE) 2019/771 ar trebui modificată în consecință.

- (29) Pentru a permite asigurarea respectării normelor prevăzute în prezenta directivă prin intermediul acțiunilor în reprezentare, este necesară o modificare a anexei I la Directiva (UE) 2020/1828 a Parlamentului European și a Consiliului¹⁶. Pentru ca autoritățile competente desemnate de statele lor membre să coopereze și să își coordoneze acțiunile între ele și cu Comisia pentru a asigura respectarea normelor prevăzute în prezenta directivă, este necesară o modificare a anexei la Regulamentul 2017/2394 al Parlamentului European și al Consiliului¹⁷.
- (30) Pentru a permite operatorilor economici să se adapteze, ar trebui introduse dispoziții tranzitorii privind aplicarea anumitor articole din prezenta directivă. Astfel, obligațiile de a repara și de a furniza informații conexe cu privire la această obligație ar trebui să se aplice contractelor pentru furnizarea de servicii de reparare după [24 de luni de la data intrării în vigoare]. Modificarea Directivei (UE) 2019/771 ar trebui să se aplice numai contractelor de vânzare încheiate după [24 de luni de la data intrării în vigoare] pentru a asigura securitatea juridică și pentru a oferi vânzătorilor suficient timp pentru a se adapta la măsurile corective modificate în ceea ce privește repararea și înlocuirea.
- (31) În conformitate cu Declarația politică comună din 28 septembrie 2011 a statelor membre și a Comisiei privind documentele explicative¹⁸, statele membre s-au angajat ca, în cazurile justificate, să transmită, împreună cu notificarea dispozițiilor de transpunere, unul sau mai multe documente în care să explice relația dintre componentele unei directive și părțile corespunzătoare din dispozițiile de transpunere în dreptul intern. În ceea ce privește prezenta directivă, legiuitorul consideră că este justificată transmiterea unor astfel de documente.
- (32) Promovarea reparării bunurilor achiziționate de consumatori, cu scopul de a contribui la buna funcționare a pieței interne, asigurând în același timp un nivel ridicat de protecție a mediului și a consumatorilor, nu poate fi realizată în mod satisfăcător de către statele membre. Este probabil ca normele naționale obligatorii emergente care promovează consumul durabil prin repararea defectelor care nu intră în domeniul de aplicare al Directivei (UE) 2019/771 să difere și să conducă la fragmentarea pieței interne. Statele membre nu pot modifica normele complet armonizate privind defectele care țin de răspunderea contractuală a vânzătorului, prevăzute în Directiva (UE) 2019/771. Având în vedere amploarea și efectele sale, obiectivul prezentei directive poate fi realizat mai bine mai degrabă la nivelul Uniunii, prin intermediul unor norme comune pe deplin armonizate care să promoveze repararea în cadrul și în afara răspunderii contractuale a vânzătorului stabilite în Directiva (UE) 2019/771. Prin urmare, Uniunea poate să adopte măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestui obiectiv.
- (33) Prezenta directivă respectă drepturile și libertățile fundamentale și urmărește să asigure respectarea deplină a articolelor 16, 26, 37, 38 și 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. Aceasta contribuie la îmbunătățirea calității mediului în conformitate cu articolul 37 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene prin promovarea consumului durabil de bunuri și, prin urmare, reducerea impactului negativ asupra mediului cauzat de eliminarea prematură a bunurilor viabile. Prezenta directivă asigură respectarea deplină a articolului 38

privind protecția consumatorilor prin consolidarea drepturilor consumatorilor în ceea ce privește defectele care apar sau sunt constatate în afara răspunderii contractuale a vânzătorului în temeiul articolului 10 din Directiva (UE) 2019/771. De asemenea, aceasta asigură respectarea libertății de a desfășura o activitate comercială în conformitate cu articolul 16 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, protejând libertatea contractuală și încurajând dezvoltarea serviciilor de reparare pe piața internă. Prezenta directivă contribuie la integrarea persoanelor cu handicap în conformitate cu articolul 26 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene prin facilitarea accesibilității la platforma online pentru persoanele cu handicap. Aceasta urmărește să asigure respectarea deplină a articolului 47 privind dreptul la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil prin mijloace eficiente de executare.

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Obiect, scop și domeniu de aplicare

1. Prezenta directivă stabilește norme comune de promovare a reparării bunurilor, cu scopul de a contribui la buna funcționare a pieței interne, asigurând în același timp un nivel ridicat de protecție a consumatorilor și a mediului.
2. Prezenta directivă se aplică reparării bunurilor achiziționate de consumatori în cazul unui defect al bunurilor care apare sau este constat în afara răspunderii contractuale a vânzătorului în temeiul articolului 10 din Directiva (UE) 2019/771.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

1. „consumator” înseamnă un consumator astfel cum este definit la articolul 2 punctul 2 din Directiva (UE) 2019/771;
2. „reparator” înseamnă orice persoană fizică sau juridică care, în legătură cu activitatea sa comercială, industrială, meșteșugărească sau profesională, furnizează un serviciu de reparare, inclusiv producătorii și vânzătorii care furnizează servicii de reparare și furnizorii de servicii de reparare, indiferent dacă sunt independenți sau afiliați acestor producători sau vânzători;
3. „vânzător” înseamnă un vânzător astfel cum este definit la articolul 2 punctul 3 din Directiva (UE) 2019/771;
4. „producător” înseamnă un producător astfel cum este definit la articolul 2 punctul 42 din Regulamentul [privind proiectarea ecologică a produselor sustenabile];

5. „reprezentant autorizat” înseamnă un reprezentant autorizat astfel cum este definit la articolul 2 punctul 43 din Regulamentul [privind proiectarea ecologică a produselor sustenabile];
6. „importator” înseamnă un importator astfel cum este definit la articolul 2 punctul 44 din Regulamentul [privind proiectarea ecologică a produselor sustenabile];
7. „distribuitor” înseamnă un distribuitor astfel cum este definit la articolul 2 punctul 45 din Regulamentul [privind proiectarea ecologică a produselor sustenabile];
8. „bunuri” înseamnă bunuri astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 5 din Directiva (UE) 2019/771, cu excepția apei, a gazului și a electricității;
9. „recondiționare” înseamnă recondiționare astfel cum este definită la articolul 2 punctul 18 din Regulamentul [privind proiectarea ecologică a produselor sustenabile];
10. „cerințe privind potențialul de reparare” înseamnă cerințe în temeiul actelor juridice ale Uniunii enumerate în anexa II care permit repararea unui produs, inclusiv cerințe de îmbunătățire a ușurinței dezasamblării acestuia, accesul la piese de schimb și informații și instrumente legate de reparații aplicabile produselor sau componentelor specifice ale produselor.

Articolul 3

Nivelul de armonizare

Statele membre nu mențin și nu introduc în legislația lor internă dispoziții diferite de cele prevăzute în prezenta directivă.

Articolul 4

Formularul european de informații privind repararea

1. Statele membre se asigură că, înainte ca un consumator să își asume obligații în temeiul unui contract de prestare de servicii de reparare, reparatorul pune la dispoziția consumatorului, la cerere, pe un suport durabil în sensul articolului 2 alineatul (11) din Directiva (UE) 2019/771, formularul european de informații privind repararea prevăzut în anexa I.
2. Reparatorii, alții decât cei obligați să efectueze reparații în temeiul articolului 5, nu sunt obligați să furnizeze formularul european de informații privind repararea, în cazul în care nu intenționează să presteze serviciul de reparare.
3. Reparatorul poate solicita consumatorului să plătească costurile necesare pe care reparatorul le suportă pentru furnizarea informațiilor incluse în formularul european de informații privind repararea.

Fără a aduce atingere Directivei 2011/83/UE, reparatorul îl informează pe consumator cu privire la costurile menționate la primul paragraf înainte ca acesta să solicite furnizarea formularului european de informații privind repararea.

4. Formularul european de informații privind repararea trebuie să specifice următoarele condiții de reparare, într-un mod clar și ușor de înțeles:
- (a) identitatea reparatorului;
 - (b) adresa fizică la care este stabilit reparatorul, precum și numărul de telefon și adresa de e-mail ale reparatorului și, dacă sunt disponibile, alte mijloace de comunicare online care îi permit consumatorului să contacteze și să comunice rapid și eficient cu reparatorul;
 - (c) bunul care urmează să fie reparat;
 - (d) natura defectului și tipul de reparație sugerat;
 - (e) prețul sau, în cazul în care prețul nu poate fi calculat în avans în mod rezonabil, modul de calcul al prețului și prețul maxim al reparației;
 - (f) timpul necesar estimat pentru finalizarea reparației;
 - (g) disponibilitatea bunurilor de înlocuire temporară pe durata reparației și costurile înlocuirii temporare, dacă este cazul, pentru consumator;
 - (h) locul în care consumatorul predă bunurile pentru reparații;
 - (i) dacă este cazul, disponibilitatea serviciilor auxiliare, cum ar fi demontarea, instalarea și transportul, oferite de reparator și costurile acestor servicii, dacă este cazul, pentru consumator.
5. Reparatorul nu modifică condițiile de reparare specificate în formularul european de informații privind repararea pentru o perioadă de 30 de zile calendaristice de la data la care formularul respectiv a fost furnizat consumatorului, cu excepția cazului în care reparatorul și consumatorul au convenit altfel. În cazul în care se încheie un contract pentru prestarea de servicii de reparare în termenul respectiv de 30 de zile, condițiile de reparare specificate în formularul european de informații privind repararea fac parte integrantă din contractul respectiv.
6. În cazul în care reparatorul a furnizat consumatorului un formular european privind repararea complet și exact, se consideră că acesta a respectat următoarele cerințe:
- (a) cerințele de informare privind principalele caracteristici ale serviciului de reparare prevăzute la articolul 5 alineatul (1) litera (a) și la articolul 6 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2011/83/UE și la articolul 22 alineatul (1) litera (j) din Directiva 2006/123/CE;
 - (b) cerințele de informare privind identitatea și datele de contact ale reparatorului prevăzute la articolul 5 alineatul (1) litera (b) și la articolul 6 alineatul (1) literele (b) și (c) din Directiva 2011/83/UE, la articolul 22 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2006/123/CE și la articolul 5 alineatul (1) literele (a), (b) și (c) din Directiva 2000/31/CE;
 - (c) cerințele de informare privind prețul prevăzute la articolul 5 alineatul (1) litera (c) și la articolul 6 alineatul (1) litera (e) din Directiva 2011/83/UE și la articolul 22 alineatul (1) litera (i) și alineatul (3) litera (a) din Directiva 2006/123/CE;
 - (d) cerințele de informare privind modalitățile de executare și timpul necesar pentru efectuarea serviciului de reparare prevăzute la articolul 5 alineatul (1) litera (d) și la articolul 6 alineatul (1) litera (g) din Directiva 2011/83/UE.

Articolul 5

Obligația de reparare

1. Statele membre se asigură că, la cererea consumatorului, producătorul repară, gratuit sau în schimbul unui preț sau al altui tip de contraprestație, bunurile pentru care și în măsura în care sunt prevăzute cerințe privind potențialul de reparare în actele juridice ale Uniunii enumerate în anexa II. Producătorul nu este obligat să repare aceste bunuri în cazul în care repararea este imposibilă. Producătorul poate subcontracta repararea pentru a-și îndeplini obligația de reparare.
2. În cazul în care producătorul obligat să efectueze reparația în temeiul alineatului (1) este stabilit în afara Uniunii, reprezentantul său autorizat în Uniune îndeplinește obligația producătorului. În cazul în care producătorul nu are un reprezentant autorizat în Uniune, importatorul bunului în cauză îndeplinește obligația producătorului. În cazul în care nu există niciun importator, distribuitorul bunului în cauză îndeplinește obligația producătorului.
3. Producătorii se asigură că reparatorii independenți au acces la piese de schimb și la informații și instrumente legate de reparații în conformitate cu actele juridice ale Uniunii enumerate în anexa II.
4. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 15 pentru a modifica anexa II prin actualizarea listei actelor juridice ale Uniunii de stabilire a cerințelor în materie de reparare în lumina evoluțiilor legislative.

Articolul 6

Informații privind obligația de reparare

Statele membre se asigură că producătorii îi informează pe consumatori cu privire la obligația de a efectua reparații care le revine în temeiul articolului 5 și furnizează informații cu privire la serviciile de reparare într-un mod ușor accesibil, clar și ușor de înțeles, de exemplu prin intermediul platformei online menționate la articolul 7.

Articolul 7

Platforma online pentru reparații și bunuri care fac obiectul recondiționării

1. Statele membre se asigură că pe teritoriul lor există cel puțin o platformă online care le permite consumatorilor să identifice reparatori. Platforma respectivă:
 - (a) include funcții de căutare privind bunurile, localizarea serviciilor de reparare, condițiile de reparare, inclusiv timpul necesar pentru finalizarea reparației, disponibilitatea bunurilor de înlocuire temporară și locul în care consumatorul predă bunurile pentru reparații, disponibilitatea și condițiile serviciilor auxiliare, inclusiv demontarea, instalarea și transportul oferite de reparatori, precum și standardele de calitate europene sau naționale aplicabile;
 - (b) permite consumatorilor să solicite formularul european de informații privind repararea prin intermediul platformei;
 - (c) permite actualizarea periodică a informațiilor de contact și a serviciilor de către reparatori;

- (d) permite reparatorilor să indice respectarea standardelor de calitate europene sau naționale aplicabile;
 - (e) permite accesibilitatea prin intermediul site-urilor naționale conectate la portalul digital unic instituit prin Regulamentul (UE) 2018/1724;
 - (f) asigură accesibilitatea pentru persoanele cu handicap.
2. Statele membre se asigură că platforma online include, de asemenea, o funcție de căutare pe categorii de produse pentru identificarea vânzătorilor de bunuri care fac obiectul recondiționării și a cumpărătorilor de bunuri defecte destinate recondiționării.
 3. Înregistrarea pe platforma online pentru reparatori, precum și pentru vânzătorii de bunuri care fac obiectul recondiționării și pentru cumpărătorii de bunuri defecte destinate recondiționării este voluntară. Statele membre stabilesc accesul la platformă în conformitate cu dreptul Uniunii. Utilizarea platformei online este gratuită pentru consumatori.

Articolul 8

Asigurarea respectării legislației

1. Statele membre se asigură că există mijloace adecvate și eficiente pentru a asigura conformitatea cu prezenta directivă.
2. Mijloacele menționate la alineatul (1) cuprind dispoziții care permit unuia sau mai multora dintre următoarele organisme, astfel cum se prevede în dreptul intern, să introducă o acțiune în fața unei instanțe judecătorești sau a organelor administrative competente ale statelor membre, în temeiul dreptului intern, pentru a se asigura aplicarea dispozițiilor care transpun prezenta directivă în dreptul intern:
 - (a) organisme publice sau reprezentanții acestora;
 - (b) organizații care au un interes legitim în protecția consumatorilor sau a mediului;
 - (c) organizații profesionale care au un interes legitim să acționeze.

Articolul 9

Informarea consumatorilor

Statele membre iau măsurile adecvate pentru a se asigura că informațiile privind drepturile consumatorilor în temeiul prezentei directive și privind mijloacele de asigurare a respectării acestor drepturi sunt puse la dispoziția consumatorilor, inclusiv pe site-urile internet naționale conectate la portalul digital unic instituit prin Regulamentul (UE) 2018/1724.

Articolul 10

Caracterul obligatoriu

1. Cu excepția cazului în care se prevede altfel în prezenta directivă, nu este obligatoriu pentru consumator niciun acord de natură contractuală care, în detrimentul

consumatorului, exclude aplicarea dispozițiilor care transpun prezenta directivă în dreptul intern, derogă de la acestea sau le modifică efectele.

2. Prezenta directivă nu interzice vânzătorului să ofere consumatorului condiții contractuale care depășesc nivelul de protecție asigurat prin prezenta directivă.

Articolul 11

Sanctiuni

1. Statele membre adoptă normele privind sancțiunile care se aplică în cazul nerespectării dispozițiilor naționale adoptate în temeiul articolelor 4, 5 și 6 și iau toate măsurile necesare pentru a asigura aplicarea acestora. Sancțiunile trebuie să fie efective, proporționale și cu efect de descurajare.
2. În termen de 24 de luni de la intrarea în vigoare, statele membre notifică Comisiei normele și măsurile menționate la alineatul (1) și notifică fără întârziere orice modificare ulterioară a acestora.

Articolul 12

Modificare adusă Directivei (UE) 2019/771

La articolul 13 alineatul (2) din Directiva (UE) 2019/771, se adaugă următoarea teză:

„Prin derogare de la prima teză a prezentului alineat, în cazul în care costurile de înlocuire sunt egale sau mai mari decât costurile de reparare, vânzătorul repară bunurile pentru a asigura conformitatea acestora.”

Articolul 13

Modificarea Directivei (UE) 2020/1828

În anexa I la Directiva (UE) 2020/1828 se adaugă următorul punct 67:

„67. Directiva (UE) xx/xx a Parlamentului European și a Consiliului din x privind normele comune de promovare a reparării bunurilor și de modificare a Regulamentului (UE) 2017/2394 și a Directivelor (UE) 2019/771 și (UE) 2020/1828 (JO L xx).”

Articolul 14

Modificarea Regulamentului (UE) 2017/2394

În anexa la Regulamentul (UE) 2017/2394 se adaugă următorul punct 27:

„27. Directiva (UE) xx/xx a Parlamentului European și a Consiliului din x privind normele comune de promovare a reparării bunurilor și de modificare a Regulamentului (UE) 2017/2394 și a Directivelor (UE) 2019/771 și (UE) 2020/1828 (JO L xx).”

Articolul 15

Exercitarea delegării de competențe

1. Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.
2. Competența de a adopta acte delegate, menționată la articolul 5 alineatul (4), se conferă Comisiei pentru o perioadă de șase ani de la [o lună de la data intrării în vigoare a prezentului act]. Comisia elaborează un raport privind delegarea de competențe cu cel puțin nouă luni înainte de încheierea perioadei de șase ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune prelungirii respective cu cel puțin trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.
3. Delegarea de competențe menționată la articolul 5 alineatul (4) poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.
4. Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru acționând în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.
5. De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
6. Un act delegat adoptat în temeiul articolului 5 alineatul (4) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 16

Dispoziții tranzitorii

1. Articolul 5 alineatele (1) și (2) și articolul 6 din prezenta directivă nu se aplică contractelor de prestări de servicii de reparare încheiate înainte de [24 de luni de la data intrării în vigoare].
2. Articolul 12 din prezenta directivă nu se aplică contractelor de vânzare încheiate înainte de [24 de luni de la data intrării în vigoare].

Articolul 17

Transpunerea

1. Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive cel târziu până la [24 de luni de la data intrării în vigoare]. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul dispozițiilor respective.

Atunci când statele membre adoptă măsurile respective, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a unei astfel de trimiteri.

Statele membre aplică măsurile respective începând cu [24 de luni de la data intrării în vigoare].

2. Statele membre comunică Comisiei textul principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă și platformele naționale online privind repararea și bunurile care fac obiectul recondiționării instituite în conformitate cu prezenta directivă.

Articolul 18

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 19

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles,

*Pentru Parlamentul European,
Președinta*

*Pentru Consiliu,
Președintele*